

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

præparatio ad sacram communionem. 58

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

Quando nanque seipsum homo cum omni intel-
lectu viribusque suis intus & exterius Deo suo
applicat, sicut discipulus suo magistro, omnem-
que captum suum viresque suas in Deo fundi-
tus relinquit, tunc Deus ipsum hominem sibi as-
sumens, omnia eius opera operatur, cuncta eius
onera portat, & ab omnibus eum periculis vbi-
que tuetur. Vnde quidam sic ait: O homo, aut
serua teipsum, & virtutes cum magno labore ex-
equere, nec tamen vnquam ad statum optimum
pertinges; aut resignans teipsum virtutes omnes si-
ne labore perfice, & altissimum statum apprehendes.

Recollectio, humiliatio, resignatio & pre-
paratio deuota ad sacram communio-
nem. Cap. LVIII.

Fortissime Deus spirituum vniuersę carnis,
magnus consilio, & incomprehensibilis cogi-
tatu: cuius oculi aperti sunt super omnes
vias filiorum Adam, vt reddas vnicuique fecer-
dum opera sua, & secundum fructum adinuen-
tionum eius: Ego ingratiſſimus peccator, omni-
um hominum vilissimus, toto quo possum ce-
nata, desiderijque feruore ab omnibus vitijs &
concupiscentijs meis, paruis & magis, stabili v-
que ad mortem proposito, te iuuante, me aucto-
to, creaturisq; vanis vniuersis abrenuncio, pro-
que per fidem, spem & charitatem, ad te dulcissi-
mum creatorem meum toto corde conuertendum
desidero. Sicque coram altissima maiestate tua
me & omnia intuente, humiliter in terram pro-
dens, confiteor me bonitatem tuam tot & capi-
tis peccatis sup numerę arenę maris multiplici-
tis, grauissime offendisse, vt meipsum nusquam
in te

LIBER III.

In inferno inferiori valeā iuste collocare. In quē
 simul & in propriā nihilitatem me demergens,
 opto veræ pœnitentiæ, & amoris lachrymis to-
 tum sanguinem meū efflere & consumere omni-
 bus diebus vitæ meæ, & vniuersa totius creatu-
 ræ bona opera facere, pœnasque sustinere, te ad
 iuuante, ad rehonorandū te, quem tā enormiter
 offendi & contempsi. ¶ Sed quia nihil habeo ex
 me præter peccata, ideo humiliter te offero ex af-
 fectu oīm electorum tuorū & totius creature tuæ
 in vnione amoris, q̄ teipm obtulisti in cruce pro
 nobis, diuinissimū eucharistiæ sacramentū, q̄d
 per omnes sacerdotes mundi tibi hodie offertur
 in ecclesia catholica, cū oībus meritis tuis, & ora-
 tionibus oīm amicorū tuorū, in hostiā pro pecca-
 tis meis, & totius mundi in sacrificiū laudis pro
 vniuersis beneficijs tuis, in holocaustū pfectæ re-
 signatiōis, & in incēsum tui amoris. Et cū eadem
 sacra oblatiōe pariter offero, & resigno tibi in tu-
 um æternū beneplacitū, pure pro gloria tua, &
 ecclesiæ tuæ salute, meipsum totū ex toto corde
 meo, & q̄quid sum, possum, & habeo, cū vni-
 uersa creatura, ad relinquendū, ad agendū, ad di-
 mitendū, et ad patiendū per auxiliū gratiæ tuæ,
 oīnia quæcunq; spūs tuus sanctus a me exigere,
 aut sup me pmittere voluerit in tēpore & æter-
 nitate, omnibus qbus tibi placuerit modis. Ma-
 xime aut resigno me ad verā abnegationē sensu
 aliū oblectationū, ad mortificationē oīm vitiorū
 cōcupiscentiæ & passionū, propriæ dēq; volun-
 tatis & q̄sitionis, ad summā corporis & spiritus
 paupertatē, ad infirmitates, iniurias, derisiones,
 persecutiones, pericula, mortē pœnasq; præsen-
 tis vitæ pariter ac futuræ, & ad accipiendū oīa

MARGARITAE EVANG.

eusta de manu tua, & ad perpetuam custodiam
 mei interioris & exterioris hominis, & ad impie-
 dum in omnibus tuum beneplacitum, & inspira-
 tiones bonas, iuxta crucifixæ vitæ tuæ exemplū,
 absq; vlla dissimulatione vel mora. ¶ Verum
 quia hæc ardua opera non sunt volentis neque
 currentis, sed tui miserentis: idcirco abyssus mi-
 serix meæ, inuocat abyssum misericordix tuæ,
 obsecrans te dulcissime Iesu per amorem, quo
 pro me homo fieri, pati ac mori, & teipm nobis
 in cibum relinquere dignatus es, vt respicias me
 miserum peccatorem oculis misericordix tuæ,
 quibus respexisti Mariā Magdalēnā in conuulio,
 Petrū in atrio, & Latronē in crucis patibulo: &
 da mihi plenā peccatorum meorū in hoc seculo
 remissionē: & recipe me in paradysum gratiæ tuæ,
 & laua me in tuo calido sanguine: & fac me redi-
 iuū in tua preciosa morte, & exorna me supra-
 dicta meipsum totali abnegatiōe, necnō pietate,
 humi tate, obediētia, patiētia, pietate, puritate,
 charitate, & vniuersis tuis virtutibus & meritis
 & præpara ipse tibi fundum animæ meæ, in quo
 teipsum suscipere & habitare digneris, in tanta
 charitate, quanta teipsum in vltima cœna sus-
 cepisti, pro supplenda omni indigna susceptione
 nostra. ¶ Veni dulcissime mi sponse in animam
 meam, et tuis vulneribus cor meum saucia, tuo
 sanguine mentem meam inebria, tuo corpore
 meum corpus castifica, tua anima meā animam
 sanctifica, tuo spiritu meū spiritum viuifica, tua
 diuinitate me totū in te trāsforma & adglutina,
 vt quocunq; me vertero, semper te videā crucifi-
 xum, & quicqd aspexero, tuo mihi appareat san-
 guine rubricatū: vt sic totus in te transiens, nihil
 præter

præter te valeam inuenire, nihil nisi tua vulnera
intueri. Hæc mihi sit cōsolatio, tecū mi dñe vul-
nerari, tecū despici, tecū pati. Hæc intima sit mi-
hi afflictio, sub te aliqd meditari, aut extra te con-
solari. Nō quiescat cor meū bone Iesu, donec in-
ueniat te centrū suū, vbi cubet, vbi regescat, vbi
suū terminet appetitū. ¶ Da mihi dulcissime Ie-
su, sic māducare te panē viuū, qui de coelo descē-
disti, vt totus manducer a te, & nō tu in me, sed
ego transmuter in te, & viuam totus propter tes
dicq; tu maneat in me, et ego in te per mei corpo-
ris, animæ, & spiritus transformationem: vt to-
tus exeam ex me in te, & nunquā redeam in me:
sed amittam me totum absorptum in te, vnde in
æternum mihi nunquam pateat exitus a te.

Alia deuota oratio ad sacram communio-
nem.

Cap. LIX.

O Dulcissime atque amabilissime dñe Iesu
Christe, quem nunc deuote desidero susci-
pere, tu scis infirmitatem & necessitatem
meam quam patior, in quantis malis & vitijs ia-
ceo, quam sæpe sum grauatus, tentatus & inqui-
natus. Pro remedio ad te venio, pro cōsolatiōe
& subleuamine te deprecor: ad omnia scientem
loquor, & cui manifesta sunt oīa interiora mea,
& qui solus me potes perfecte consolari & ad-
iuuare. Tu scis quibus bonis indigeo præ omni-
bus, & quam pauper sum in virtutibus. Ecce sto
ante te pauper & nudus, gratiam postulans &
misericordiam implorans. Refice esurientē men-
dicum tuum. Illumina cæcitatem meam clarita-
te præsentis tuæ. Accende frigiditatē meā igne
amoris tui. Verte mihi omnia terrena in amari-

II ij tudi-